

af en Undtagelse, som Lovforslaget indeholder, nemlig, at Park- og Haveanlæg, som staa aabne til offentlig Brug, ere skattefri, om man vil gjøre noget Lignende gjældende overfor Kunstsamlinger, skal jeg ganske henstille. Om man ogsaa vil bestemme noget Lignende overfor Nationalbanken og andre saadanne Anstalter, skal jeg ligeledes henstille; saadanne Undtagelser vilde — jeg gjentager det — kun bidrage til at stadfæste Reglen. Man har indvendt, at den Sum af 1,000 Kr., som det efter Lovforslaget skulde være tilladt at fradrage for Løssøre, ikke var høj nok. Ja, det er meget muligt. Dette Tal 1000 er valgt temmelig vilkaarlig, og om det vilde være rigtigt her at gaa noget høiere, skal jeg ganske henstille. Jeg skal i denne Henseende kun bemærke, at det norske Skattelovforslag gaar ganske rigtig noget videre. Det hjemler ikke alene en Frihed for Løssøre, men gjør tillige 2,000 Kr. af anden Formue fri for Skat. Altsaa, om man i dette Punkt skal følge det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling), skal jeg ganske henstille. Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds antydede, at man mulig maatte unddrage Formuestatten fra de mellemkommunale Skatteregler, for at undgaa større Vanskeligheder og Besvær. Jeg tror nu ikke, at disse Vanskeligheder ville blive saa store, ialtfald ikke at de ville blive uovervindelige. Jeg skal ganske vist give det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds Ret i, at Lovforslaget har et Hul med Hensyn til de mellemkommunale Regler overfor Formuestatten, idet det er klart, at den Gjæld, Gieren har, maa i Tilfælde af Skattens Fordeling paa forskellige Kommuner ogsaa fordeles paa de forskellige Formuegenstande pro rata. Det er et Hul, som vistnok ikke skyldes Andet end en Jørglemmelse. En saadan Bestemmelse indeholdes ogsaa udtrykkelig i det norske Skattelovforslag. Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds antede over, at Ligningskommissionerne for Kjøbstæderne ikke ville være tilstrækkelig upartisk sammenfatte, naar de alene skulle sammenfattes af vedkommende Kjøbstads egne Beboere. Det er ogsaa ganske rigtigt; men det er vist et af de Punkter, som vi let kunne blive enige om. Naar det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds gjorde opmærksom paa, at Fristerne for Skatteligningen ere for kort ansatte, er det ogsaa Noget, som vi let kunne enes om. Maaſke kunne vi ogsaa enes med det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds om, at arrangere os særlig overfor visse Forstadskommuner. I det Hele er jeg vis paa, at Detaillerne af Lovforslaget ville

kunne gjøres til Gjenstand for nærmere Forhandling, naar vi blot ere enige om dets Principer. Jeg tror, at det var det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds, som med Hensyn til Fordelingen mellem to Kommuner fandt, at Forholdstallet $\frac{2}{3}$ burde nedfattes til $\frac{1}{2}$. I Modsigelse dertil gjorde det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (S. R. Larsen) den Betragtning gjældende, at man overhovedet slet ikke skulde dele, men lade Næringskommunen oppebære hele Skatten. Det er disse to modsatte Anskuelser, der have fundet sit „kompromitterende“ Udtryk i Mellembveien: $\frac{2}{3}$. Jeg tror ogsaa efter det Kjendskab, jeg har til Stemningen her og andetsteds, at det vil være rigtigst at blive staaende herved. — Det mest kritiske Punkt for Lovforslaget synes § 14 at være, de forskellige Udbragsregler og navnlig den for Københavns Vedkommende nye Bestemmelse, at enhver Borger skal svare en vis lille Skat og derved opretholde sin kommunale Valgret. Det er naturligtvis glædeligt at høre den stærke Omſorg for de smaa Borgers økonomiske Vel, som har fundet sit Udtryk baade fra det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds og fra flere Sider; jeg vilde kun ønske, at det var parret noget mere med en tilsvarende Afgørelse for disse Samfundsklassers hele sociale og politiske Stilling. Jeg synes ikke, at det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds skulde have talt med saa afgjørende Ringeaagt om denne Lyst til Hævelse i social Bevidsthed, som vi fra vor Side have forudsat hos disse Samfundsklasser, der kan jo komme den Dag, da den sociale og politiske Selvbevidsthed hos disse Samfundsklasser kunde blive saa stærk, at vi endogsaa kom til at savne det ærede Medlem her i Salen. Jeg tror derfor ikke, at disse Ytringer ere saa overmaade vel valgte. Jeg er overbevist om, at der er mange af disse Samfundsklasser, der villig vilde betale endog ikke saa ganske Lidt for at opnaa kommunal Nydighed. Det ærede Medlem henviser nu til, at der er Udgang for dem til frivillig at komme til at betale Skat og derved købe deres kommunale Valgret. Jeg tilstaar, at dette Raad klang i det ærede Medlems Munde i Grunden som en Spot; jeg veed ikke, om det var saaledes ment, men i mine Øren klang det saaledes, og jeg vil kun spørge det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds, hvor mange af hans egne Vælgere han egentlig tror at kunne faae til at møde og afgive Stemme, naar det skulde ske paa Betingelse af, at de hvert Aar i Marts Maaned huffedede at melde sig til frivillig Skat i København? Jeg stiller dette Spørgsmaal, thi dersom det blev stillet fuldstændig frit baade